

Ciutadania, entrevista a Fede Sapeña

Com viu el procés de fer-se ciutadà Indi? Estic molt feliç, més enllà de les meves expectatives. De fet crec que he estat a "l'expectativa" durant molts anys, i ara, i gràcies als meus amics indis, veig que el meu "somni", aparentment es va convertint en realitat.

Quin procés ha fet per aconseguir-ho? Ha estat un procés molt llarg (com en qualsevol altra part del món). En aquest cas, el meu cas, vaig pensar en demanar la ciutadania fa uns 40 anys. Vaig fer algun pas inicial en aquesta direcció però vaig desistir perquè em va semblar que, políticament, no era el moment adequat.

Quan temps necessitarà per aconseguir la ciutadania? No ho sé. La "ciutadania" en qualsevol nació és una cosa que CONCEDEIX el Govern sota certes condicions verificables. Aquestes s'esmenten específicament en la Constitució Índia, part 1, article 7. Els meus amics i jo creiem que, després de tants anys d'estada i treball ininterromputs al país, veritablement tinc dret a la ciutadania. Amb la seva col·laboració activa he completat tots els requisits, inclòs el Jurament de Fidelitat a la Constitució en presència del Col·lector. Els meus tràmits de sol·licitud amb la Policia, FRO, i el Govern de Maharashtra han finalitzat amb èxit. Ara depèn del Govern Central i el Ministeri de l'Interior el concedir-me el "sí" a la sol·licitud de ciutadania índia.

Espero i reso perquè no sigui "pòstum" quan me la concedeixin.

Per què vol la ciutadania índia? Mai no va tenir ganes de tornar? Sempre he sentit que vaig venir a l'Índia de per vida, per viure, treballar, fins que em mori. Un "Doha" de Kabir em va cridar l'atenció quan estudiava hindi, fa molts anys. Diu: "L'home feliç és el que mor després de pagar tots els seus deutes i mor al seu propi país".

Sí que he tingut ganes de tornar a Espanya per veure la meva mare, germans i amics. Però mai no he sentit que anava a retirar-me el meu "Janma Bhumi". Sempre he sentit que amb o sense ciutadania índia, l'Índia és el país de la meva elecció, "tots els indis són els meus germans i germanes", com tots els nens a l'Índia reciten en la "promesa" que diuen a l'escola tots els dies .

Què és el que més li agrada de l'Índia? Òbviament la seva gent, les seves "multituds", el "aam admi" a la carretera, al poblat, a la jungla. Estimo la seva "humanitat", la seva "hospitalitat" que augmenta a mesura que les possessions materials disminueixen. En particular aprecio i estimo que els meus companys jesuïtes, d'entre tots els llocs que he visitat alguna vegada, mai, ni tan sols per un segon, m'han fet sentir un "estranger" al país.

M'agrada l'Índia en tota la seva glòria i incerteses i puc dir humilment i amb fermesa: "estimo l'Índia".

Veritats i mentides

-Enrique Gallud Jardiel-

En aquesta edició del butlletí i en les dues properes ens apropiarem al sistema de castes, de la mà d'Enrique Gallud Jardiel, escriptor i assagista, doctorat en Filologia Hispànica per les universitats Jawaharlal Nehru de Delhi i Complutense de Madrid, i membre de l'Institut d'Indologia de Madrid.

És difícil tractar de qual-sevol dels aspectes de la cultura índia sense que inexorablement portin a col·locació els temes de les castes, del fenomen social de la intocabilitat, de les divisions més o menys adequades de la societat índia. Els mateixos indis desconeixen en gran mesura l'origen, causes i ramificacions d'aquest factor i molt més difícil encara és per al qui estudia aquesta cultura des de fora.

És obvi que la primera inexactitud amb la qual ens trobem és la de la connotació índia del concepte de casta. Fins i tot persones d'excel·lent judici i alt nivell cultural tendeixen a oblidar l'existència en molts altres països de jerarquies socials basades en el naixement. Què és el que ens sorprèn en el cas de l'Índia?

El següent error en què s'acostuma incórrer és creure que a l'Índia el sistema de castes és un esquema social únicament hindú. I això és una cosa paradoxal, ja que la immensa majoria dels hindús que han abandonat la seva fe per convertir-se a altres religions, ho han fet seduïts per la promesa que en el si de la nova religió no hi hauria cap distinció entre els fidels. Aquestes són paraules belles, però desgraciadament no ha

estat així; ni entre aquells que s'han convertit a l'islam, al cristianisme, al skhisme o al budisme.

El concepte mateix de "casta" no s'ha precisat pròpiament en el context indi. El vocable és d'origen occidental. El primer en documentar-lo és el portuguès Duarte Barbosa en el seu llibre *Colecção de Notícias per a Història i Geografia*, de l'any 1516, com a "llinatge". Però en el context indi

"Hi ha quatre divisions de la societat, ...cap superior o inferior, cadascuna d'elles tan necessària"

Mahatma Gandhi

aquest terme ha generat una gran confusió, ja que s'ha emprat per a dos conceptes diferents; per *varna*, que és la divisió quàdruple general, de la qual parlarem més endavant, i per *jati*, que és una comunitat específica definida per l'ocupació, la religió o l'origen tribal o de clan.

El sistema de castes és un sistema d'estratificació social de grups formats segons la descendència i perpetuats mitjançant matrimonis endogàmics i ocupacions tradicionalment hereditàries.

Abans de l'arribada dels aris totes les funcions socials es feien de forma conjunta; els aris, per contra, tenien un estatament íntimament lligat a una funció social i laboral específica i van intentar trencar amb l'estructura tribal en nom de la productivitat i la prosperitat. El seu esquema social es dividia en tres grans grups: els *Brahmana* o sacerdots, els *kshatriya* o guerrers i els *vish* o poble.

Pel que fa al color, *varna*, aquest vocable s'empra com a equivalent a "casta" en la terminologia sociològica de l'antiga Índia, perquè a mesura que els aris s'anaven desplaçant cap al sud, anaven incorporant al seu estat els diversos grups de

població indígena, de pell més bruna. De manera que la diferenciació social es va basar en un principi en el color, però quan es va establir de forma raonada i metòdica el sistema de castes, el criteri de diferenciació ja no era la raça, sinó el treball.

A l'Índia s'ha donat tradicionalment un suport religiós a les normes socials i per assegurar el respecte d'aquesta jerarquia lògica professional se li va donar la sanció religiosa i es va sacralitzar. Es va parlar d'un origen diví de les castes,

de com la divinitat feia superiors a uns homes i inferiors a altres i es van extrapolar textos on es relacionava els estaments amb parts més o menys pures del cos diví.

L' hinduisme és totalment panteista i preconitza que tot és una sola i única substància on no hi ha ni pot haver-hi distincions.

La relació que sí que existeix entre les castes i la religió s'emmarca dins el concepte de *karma*, això és: de la llei de causa i efecte, que ens fa gaudir o patir el resultat bo o dolent de les nostres accions. Evidentment no totes les professions són igualment agradables i moltes ocupacions són innegablement penoses; l'hindú tendeix a atribuir al seu *karma*, bo o dolent, el seu naixement en el si d'una família dedicada a una professió més o menys del seu gust.

L'ànima s'encarna en una casta determinada, sempre a causa del comportament observat en existències anteriors. En aquesta casta hi ha de romandre fins a la mort i cadascú ha de complir amb la màxima perfecció possible les obligacions que s'hi vinculen. Només així podrà evolucionar. D'aquesta manera, el que sembla una terrible institucionalització de la desigualtat es converteix en un incentiu per

provocar el desig de superar el món i en un mitjà per pacificar la societat.

Mahatma Gandhi s'ha referit a les castes i ha dit: *"hi ha quatre divisions de la societat, cadascuna complementària de*

Chakra Ashoka, símbol de la bandera índia

l'altra i cap superior o inferior, cadascuna d'elles tan necessària com les altres per a l'entitat total de l'hinduisme.

Bàsicament són quatre grans grups amb múltiples subdivisions. En primer lloc hi ha els *Brahmana*, els bramans, dedicats a la religió i no ho oblidem a la ciència. A continuació hi ha l'estament de govern, els *kshatriya*, guerrers, governants i administradors; en tercer lloc, els *vaishya*, que es dediquen principalment a l'agricultura, la ramaderia, el comerç i a les ocupacions generals. Finalment els *shudra*, que s'ocupen de l'artesania i també del

treball del camp, així com de totes aquelles ocupacions en relació al "sector serveis".

El matrimoni entre persones de diferent casta està mal vist socialment, però no està en absolut prohibit. Cal afegir que el repartiment d'ocupacions és totalment flexible i algú d'una casta concreta pot exercir oficis corresponents a una altra casta. De fet, en la societat índia actual aquesta diguem-ne anomalia, s'ha convertit en la regla general.

En definitiva, podem esmentar alguns mèrits i demèrits del sistema de castes que semblen fora de tot dubte. Les conseqüències positives van ser ajudar a la preservació de la religió i la cultura, contribuir a un desenvolupament positiu del clan, dividir eficaçment el treball en la societat i donar una seguretat gremial al treballador.

Les conseqüències negatives més importants van ser la debilitació del poder militar, creant una situació d'enveges entre grups socials i, eventualment, d'explotació, i facilitar el desenvolupament de la intocabilitat. Aquest últim punt és el més lamentable, Gandhi es va referir a ell com "*el major estigma de l'hinduisme*" i en aquest ens aturarem a la propera edició del butlletí.

Podeu trobar l'article complet d'Enrique Gallud Jardiel a la nostra web

Projectes a Karajgaon

Vatgem a Karajgaon, al Taluka de Talassari del districte de Thane de la mà de Ms. Clera Gonzalves, directora del projecte de Gnanajyoti Community College. Aquest és un centre de formació per a joves amb una gran varietat d'oferta formativa, amb la finalitat d'inserir als joves adivasis al camp laboral.

La nostra col·laboració amb aquesta ONG s'inicia el 2009, quan financem durant un trienni les seves activitats formatives, i des del març d'aquest any i durant els propers 3 anys hi estem col·laborant. Per això en l'edició actual us volem apropar a aquesta petita comunitat.

DISTRICTE DE THANE, ESTAT DE MAHARASHTRA

Quan i com es va fundar el Nirmala Institute?

El *Gnanajyoti Community College* forma part del "Institut Nirmala", ONG dedicada a activitats principalment de formació.

Els inicis de *Gnanajyoti Community College* a Karajgaon es remunten al 2006, com a resultat d'un estudi. En aquest es va posar de manifest la necessitat d'un col·legi comunitari/centre de formació, ja que entre els joves tribals hi havia molt abandonament escolar. No va ser fins al 2011, amb moltes dificultats i penúries, que el centre de formació es va erigir tal com és avui dia.

Nosaltres comencem a treballar al *Gnanajyoti Community College* el 2006.

Quants joves participen d'aquest centre de formació?

Entre 60 i 100 estudiants s'allotgen en el col·legi durant l'any acadèmic, i això s'estableix en funció dels ingressos de les famílies. Els joves tenen entre 16 i 23 anys i el 70% dels assistents als cursos de formació són noies.

Tots els estudiants admesos en el col·legi són adivasis.

Quin és el recorregut que fan els joves adivasis des que coneixen l'oferta formativa del *Gnanajyoti Community College* fins a l'inici del curs?

Com que hem estat realitzant cursos des de 2006, a poc a poc els joves han començat a conèixer-nos. No obstant això, abans que comenci el nou any acadèmic, ens apropem a diferents escoles i *Junior Colleges* i informem els estudiants sobre el nostre col·legi comunitari. A més visitem els adivasis en els seus poblats o bé en els

grups d'afinitat i els informem sobre els avantatges que té participar en els nostres cursos. També fem propaganda a través de tanques publicitàries.

Els requisits mínims per al curs de Disseny de Moda Bàsica (BFD) és haver superat com a mínim fins al curs VII (aproximadament 15 anys) i pel Curs de Disseny de Moda Avançada (AFD) demanem el curs X (18 anys aproximadament).

Quin és el principal objectiu dels cursos que ofereix?

L'objectiu de la nostra formació és permetre als estudiants convertir-se en persones econòmicament independents i autosuficients, per tant el nostre programa educatiu se centra en eines pràctiques per a la vida. Els diferents cursos que s'imparteixen als estudiants

són: moda i confecció, el BFD i el AFD (segons les necessitats i característiques dels estudiants) i classes d'informàtica i d'anglès, únicament dirigides als estudiants de l'AFD. També es realitza formació de mestres d'escoles infantils, cursos de pintura Warli (tribal) i cursos d'habilitats pràctiques per a la vida diària. En general l'horari d'activitats i classes és bastant regular.

Quins són els cursos més populars entre els joves?

El curs avançat en disseny de moda (AFD) és molt complet, ja que té moltes assignatures que permeten un coneixement ampli en aspectes pràctics.

Canvieu el pla d'estudi anualment?

En general no; tot i així, poden haver-hi petites modificacions o canvis en l'estructura dels cursos en funció de les necessitats i requeriments de la comunitat tribal, amb l'objectiu que les joves siguin autosuficients.

Un dels vostres cursos, que em sembla molt interessant es diu "habilitats per afrontar la vida diària". Ens pots explicar en què consisteix?

tar la vida diària". Ens pots explicar en què consisteix?

El programa d'aquest curs és molt ampli i al llarg del curs parlem dels següents temes: presentacions en públic, autoimatge, autoestima (objectiu, actituds i positivisme), anàlisis DAFO*, habilitats de co-

Dones adivasis assistents en un curs de costura i confecció

municació, drets humans, habilitats de màrqueting, treball autònom, creativitat, fer front a l'estrès i la gestió de conflictes, treball i equip, lideratge i gestió del temps.

Tot això els ajuda a afrontar situacions difícils de la vida i a construir la personalitat.

Segons tinc entès es fa una especial èmfasi en la cultura tribal.

En general els joves no s'avergonyeixen de la seva cultura, però subratllar aspectes diferents de la cultura índia, fa-

cilita que apreciïn encara més la seva cultura.

Es duen a terme diferents sessions sobre la "cultura índia" i a més a més es realitzen celebracions durant el dia tribal, es convida a joves tribals d'altres regions, etc.

Conèixer adivasis d'altres estats provoca un sentiment d'unió i empoderament.

Què ha après en aquests últims 5 anys de treball amb els adivasis?

Al llarg d'aquests anys hem après a acceptar als tribals i la seva manera

de ser; reservats, gent de poques paraules. Encara que també són francs. Hem après a entendre la seva cultura i les seves diferències i pensem que el seu empoderament passa per més oportunitats laborals.

Estem molt motivades amb el projecte i ens agradaria fer tot el possible per potenciar als adivasis.

*DAFO: Metodologia de treball en grup, les sigles corresponen a Debilitats, Amenaces, Fortaleses i Oportunitats

Memòria Econòmica

Els comptes anuals 2014-2015 s'han obtingut dels registres comptables de la Fundació i mostren la imatge fidel del patrimoni, de la situació financera i dels resultats de la Fundació.

Aquest exercici tanca amb un resultat negatiu de 134,95 euros.

DESPESES: 48.825,09

Ajuts concedits	44.350,00 euros
-Projecte Kholke	6.000,00
-Projecte Nashik	7.250,00
-Projecte Penn	3.700,00
-Projecte Vasai	4.000,00
-Projecte Kolad-Tara 2014-16.....	7.000,00
-Projecte Mahad	7.800,00
-Projecte Ashagad.....	6.200,00
-Despeses col·laboradors.....	2.400,00

Altres despeses	4.475,09 euros
-Comissions i serveis bancaris.....	639,81
-Publicitat, propaganda, etc.....	1.205,96
-Sensibilització: Concerts, caminada.....	
.....	2.299,00
-Web, Internet	282,02
-Material oficina, correu, etc.....	48,30

Les despeses de col·laboradors fan referència a les dietes i desplaçaments del nostre col·laborador Macario Fernandes que visita semestralment cada projecte. Les comissions bancàries (639.81) són les inevitables per poder fer les transferències a l'extranger i cobrar rebuts. Únicament el 10,09% dels ingressos són despeses de funcionament

INGRESSOS: 48.690,14

-Donacions periòdiques.....	42.752,42
-Ingressos promocions i patrocinadors	5.011,50
-Ingressos financers.....	926,22

Altres novetats d'aquest període són els canvis en el patronat amb la incorporació d'Andreu Gusi, Agnès Felis i Julia Sopeña.

Concert de Nadal

El dia **13 de desembre**, us esperem novament a l'Església del Pi. A les 19h la **Coral Carmina** i **Silvia Bel**, ens oferiran el seu concert amb un repertori extens.

Hem intentat ajustar el preu de l'entrada, per tal que siguem com més millor; així els adults hauran de pagar **10euros**.

Us esperem en família, amb amics, amb bona companyia per cantar i **gaudir de la vida**.

Ja podeu comprar les entrades a la nostra pàgina web: www.adivasis.org

En aquest món de pluralitats que evoluciona incessantment a la multiculturalitat, entesa com a diàleg i acostament amb els nostres conciutadans de diferents nacionalitats, i tan necessari d'enfortir en aquests dies. Una altra vegada, en aquest butlletí l'intentarem establir amb l'Índia. Per això us convidem a la lectura d'aquest llibre: *Del Ganges al Mediterrani*; un diàleg entre les cultures de l'Índia i Europa.

En aquest assaig, editat per Siruela, dos pensadors, Rafael Argullol i Vidya Nivas Mishra, espanyol i indi, ens relaten les seves cosmovisions. El tercer interlocutor és Oscar Pujol Rimbau, sanscrista, editor del primer diccionari sànscrit-català i facilitador d'aquest diàleg.

Al llarg d'aquest assaig s'estableixen cinc temàtiques entorn a les quals els pensadors reflexionen i dialoguen: El macrocòsmic i el microcòsmic. L'universal i l'individual. Psicologia i cosmologia; antropocentrisme i la necessitat d'adoptar una perspectiva no humana. Possibilitats i dificultats; temps i història. Simultaneïtat i historicisme. Paradigmes culturals de la nostra consciència temporal; religió, ritu i mite. És possible una visió secularitzada del món o el sagrat impregna tot vincle en la relació entre l'home i el món?

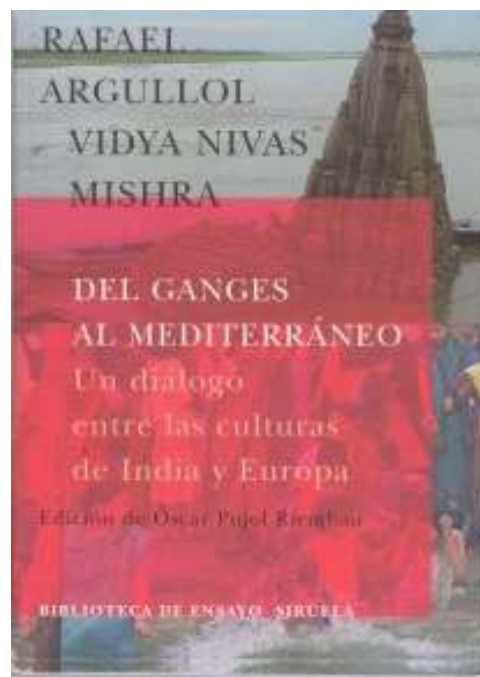
L'últim tema, i en el qual entrarem en més detall, intenta res-

pondre a la pregunta ¿És possible un diàleg real entre cultures més enllà d'un mer canvi de formalismes i de bones intencions políticament correctes?

Rafael Argullol ens manifesta la possibilitat d'un diàleg entre interlocutors, que resulta impossible en un terreny polític. No obstant això la condició per al diàleg, diu, és el *“desarmar per poder armar-se de l'altre: ser capaçs de veure com es confronten les idees en què un ha estat mentalment construït amb les idees de l'interlocutor a través d'aquest rigor i aquesta traducció lingüística, lògica i conceptual”*.

No obstant això, segons Argullol, en contra d'aquest diàleg actua el pes del colonialisme que occident va exercir en el passat recent, i la seva herència actual, que és l'exotisme, entès per la fascinació supèrflua que sovint impera sobre allò oriental. Un altre element que dificulta el diàleg, és l'autisme cultural, és a dir la tendència habitual de les endogàmies culturals, impermeables i monofòniques; i subratlla *“és més fort el racisme en les nostres ments que en els nostres barris i ciutats”*.

Vidya Nivas Mishra es mostra obert i veu en el pensament indi, i concretament en la seva filosofia perenne la possibilitat del diàleg; tot i que veu llunyà que *“la ment*

occidental estigui a punt per acceptar el concepte de vida propi del pensament indi”. El domini de l'humà occidental sobre la naturalesa, l'home com a mesura de totes les coses i amb el privilegi de fer i desfer al seu gust a la Terra, entre d'altres paradigmes, confronten amb la cosmovisió índia.

En el primer capítol, Nivas Mishra, ens ofereix una bona metàfora d'aquest pensament indi: *“Tot el que succeeix en el cosmos té la seva correspondència en el cos, però cada individu reacciona d'una manera diferent ... Totes les fulles reben la saba de l'arbre, però cadascuna d'elles la rep d'una manera diferent”*.

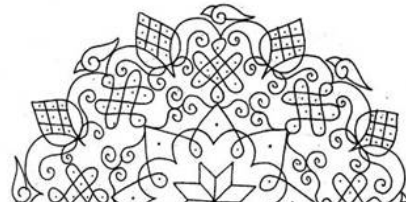
Tots dos pensadors identifiquen la globalització amb certs perills, una invitació a l'amnèsia, a la uniformització i a la superficialitat, sobre la qual hem de reflexionar i qüestionar.

PASSAT

Aniversaris solidaris!

El passat de novembre l'Edith va celebrar l'aniversari, i entre tots els seus amics i amigues van regalar 1.595euros, que es destinaràn al projecte de Karajgaon!

Felicitats Edith i moltes gràcies!

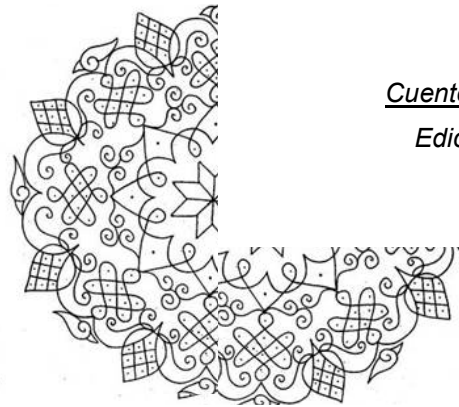
La curación del descontentadizo

Había una vez un hombre amargado que cierto día, sentado bajo un nogal, vio una calabacera que crecía allí cerca.

-¡Oh, Dios!- dijo el descontentadizo-, ¡hay que ver qué estupidez has hecho al dar unas nueces tan pequeñas a un árbol tan grande y una fruta tan inmensa a una plantita endeble! Si en este árbol enorme crecieran calabazas y la calabacera diera nueces, entonces sí que te admiraría por tu sabiduría.

Apenas había terminado de pronunciar esta frase, cuando una nuez se desprendió del árbol y le dio un susto al caerle en la cabeza.

-¡Oh, Dios!- siguió diciendo entonces-. Ahora veo que no te falta razón. Si me hubiera caído encima una calabaza desde tan alto, seguro que me habría matado. Grande es tu sabiduría y tu bondad.

Cuentos populares de la India

Edición de A.K.Ramanujan.

Editorial Siruela

FUTUR

RENDA 2015

Recorda que les aportacions a la Fundació ADA fetes ABANS DEL 31 DE DESEMBRE es beneficien de la desgravació fiscal en la declaració de l'IRPF o en el impost de societats.

RECICLA els calendaris d'ADA. Pots aprofitar el seu imant per penjar una foto a la nevera!!!

**I Jornades de
Ioga a l'educació**

**Ensenyar en el S.XXI:
Aprendre amb el cos,
les emocions i la ment.**

Conferenciant:
AGUSTÍ PANIKER

8-9 ABRIL

... bones festes ...

Nom: _____ Cognoms: _____ CP: _____
Direcció: _____ Població: _____
Professió: _____ Telèfon: _____ Data de naixement: _____
E-mail: _____ DNI _____
Freqüència: Mensual Trimestral Anual Aportació única
Import: € _____
Forma de pagament _____
- Per transferència bancària a: CAIXA CATALUNYA - 2013 0248 44 0200629785
- Per domiciliació bancària _____
Titular del compte: _____ Banc o Caixa: _____
Nº de compte corrent: _____ Direcció oficina: _____